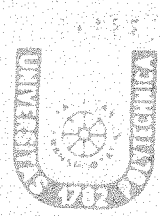

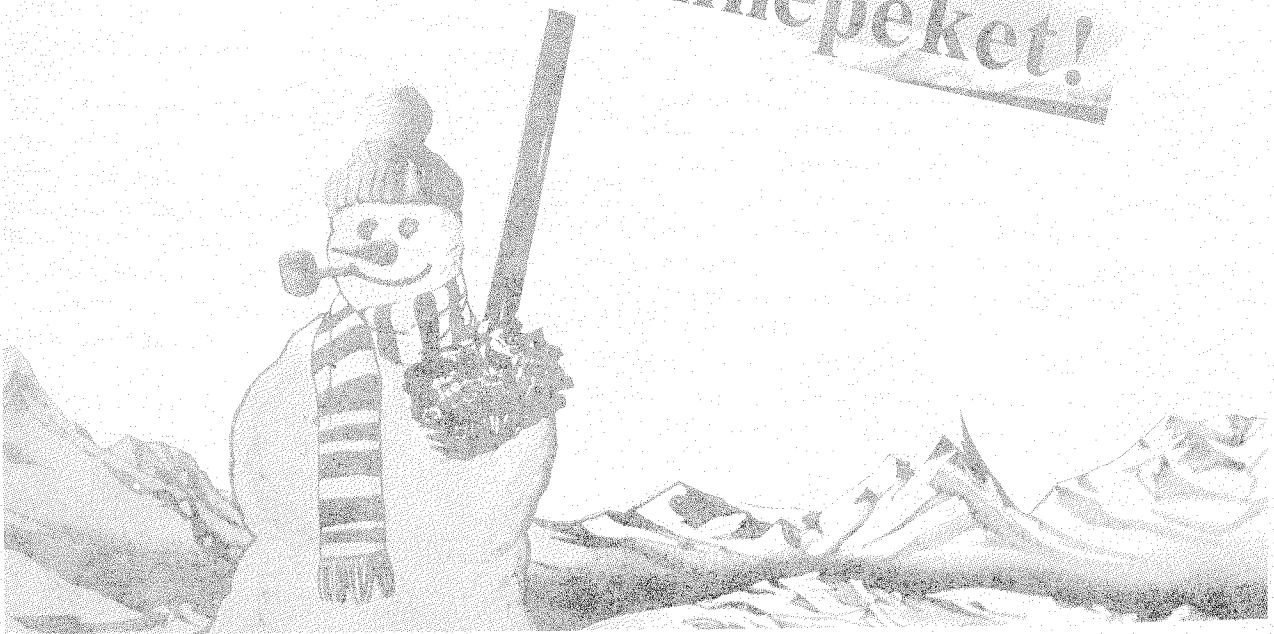
KÖZHÍR

A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XVII. évf. 14. szám

ünnepeket!

KÖZHÍR

TUDOSPORTRÉK

DR. ZOBORI ISTVÁN

A konferencia eredményhirdetése, mindenekelőtt, az utolsó sorban karunk egyik legnépszerűbb oktatója esendesen mosolyog. Egy időben mérnöki fizikát oktatót nekünk. Alkotóiban jártam a szobájában is, azóta viszont nem volt kapcsolatunk. Az egyetemi oktatók sorában számomra mégis fix pont maradt. Az utolsó hajló, arra dőlő fák között a fenyők egyikike szabályos, egyenes, formáját-színét megőrző. Ami a szobáját illeti, a mai helyzet ott is majdnem változatlanul mondható. Csak az ajtón vehet észre változást a figyelmes szemlélő: a névtáblán ugyanis ez áll - dr. Zobori István, egyetemi docens. -

- Általában elérkezik egy olyan időszak, ha a feltételek teljesülnek, akkor megtörténhet egy ilyen kinevezés.

- Mik ezek a feltételek?

- Megfelelő időtartamú műszaki gyakorlat, oktatói gyakorlat, tudományos fokozat, némi anyanyelv ismerete...

- Tudományos fokozaton itt a kandidátusi értekezés?

- Igen. Aztán persze sok minden más tevékenység, ami alapján az ember megítélésre kerül. Bizonyos pályázat benyújtása után egy bizottság elbírálja, ennek megfelelően döntenek.

- Ön milyen nyelveket beszél?

- Talán angolul tudok, ezt merem mondani, németül középszinten, mind a kettőből van nyelvvizsgám, és hát oroszról az aspirantúra során kandidátusi nyelvvizsgát kellett tenni. Rózsából állami nyelvvizsgám nincsen.

Dr. Zobori István 1961-ben érettségizett a Madách Gimnáziumban, majd itt a Közlekedésmérnöki Karon diplomázott 1967-ben. Ezután a Ganz-Mávagnál dolgozott kilenc évig, ebből hat évet tervező mérnökként, majd az utolsó három évben aspirantúrára került. Így maradt meg a Vasúti Járművek Tanszéken. 1976-ban - idekerülése után - pár hónapig tudományos munkatárs volt. Az év decemberétől közelmúltban bekövetkezett kinevezéséig volt adjunktus.

- Milyen emberi tulajdonságokat tart a legfontosabbnak?

- Egyetemi oktatóként eléggé kritikusan kell megítélni ezt a kérdést. Nyílt személyiségnek kell lenni, aki a tudás átadása során megfelelő módon tud kommunikálni a hozzá for-

dulókkal. Megfelelő szaktudással kell rendelkezni - ez rendkívül fontos -, ezen kívül pedig alapvető az erkölcsi erő, aminek meg kell lenni az emberben.

- Milyen tárgyakat oktat a legszívesebben?

- Mérnöki gyakorlatom során rájöttem arra, hogy egy jó elmélet igen gyakorlati lehet. Ennek értelmében bizonyos elméleti igényességű tárgyak oktatásával foglalkozom. Ezen belül a felsőéves vasúti járművek tervezése és vizsgálata című tárggyal, mint szaktárggyal, és a szakmérnök-képzés több tárgyával. Nagyon szeretem a mérnöki fizikát is. Az első éveseknek olyan anyagot adunk itt összegyűjtve, amely talán megalapozza az alsőéves szaktárgyak elméletét.

- Úgy tűnik, Ön az egzakt matematikai megfogalmazást, tárgyalást kedveli!

- Egyfajta matematikusai beütés van talán énbennem...

- Gondolom, nem kell eltitkolnunk, hogy Ön az ELTE-n szerzett matematikusai szakképesítést is. Kanyarodjunk most egy kicsit vissza a TDK-munkához, hiszen annak apropóján indult ez a beszélgetés! Mi az eredményesség titka?

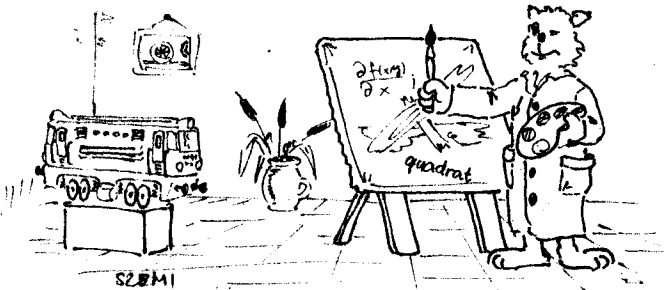
- Nem titok, a TDK során folyamatos munka folyik, heti egy-két órában foglalkozás van a félév során. Kis előadásokat tartunk, ezeket megbeszéljük, és így sikerül csoportmunkát kialakítani. A feladatok komplex jellege és a munkamegosztás szükségessége elengedhetetlenné teszi ezt. Szeretem ezt a tevékenységet. Hallgató koromban már megkezdtem a TDK munkát, bár akkor még a másik oldalról.

- Utalna hallgató-kori eredményeire?

- Volt akkor is pályázati kiírás, hát bizonyos díjakat nyertem, már nem is emlékszem rájuk pontosan. Témájuk inkább a fejekben van: akkor ismerkedtem matematikai-statisztikai dolgokkal, és próbáltam összekapcsolni ezt mechanikai ismeretekkel.

- Oktatói munkájában milyen visszajelzésekre ad?

- Megnyugtató, ha kialakul az ember körül egy hallgatói csoport. Épp a TDK-ról volt szó, érdekes módon 15 fiú - talán megemlíthető, hogy - nemis különösebb unszólásra, megmarad az ember mellett. Ez mindenképp jó érzés.

SZEMI

- Hallgatói véleményezések?
- Figyelembe veendő, értékelendő dolgok.

Feltétlenül van hatásuk.

- Tanár úr csendben dolgozik, indulatok nélkül, nem dohányzik, úgy tűnik, nincs is szenvedélye.

- Dohányozni nem dohányszom, ha erre gondolt, nem tudom, hogy a szenvedélyről mit lehetne mondani...

- Szabadidejében mit csinál?

- Festéssel is foglalkozom, illetve foglalkoztam. Elég sokat festettem, kisebb-nagyobb intenzitással, meg kell mondani, csökkenő intenzitással festogetek. Inkább esetes dolgokat, grafikát vagy hasonlókat nem. Elméleti kérdésekkel, a festészet irodalmával ismerkedtem. Talán, ha nem lennék oktató, ezzel foglalkoznék. Ha vissza tud emlékezni, a szemléltetés számomra központi kérdés. Próbálok megjeleníteni azokat a folyamatokat, amelyek elég elvontak, de amelyek még képileg megjeleníthetők.

- Mi okoz bosszúságot Önnek?

- Hát vannak ilyen dolgok... Talán bizonyos haszontalan tevékenységek bosszantanak, ahol több a beszéd és a papírmunka, mint ami kijöhet belőle.

- Véleménye szerint mi teheti tönkre az embert?

- Ha az ember személyiségének nincs meg az integritása, ha tevékenysége nem találja meg a célját - azt hiszem valami ilyesmit lehetne megfogalmazni.

- Az Ön tevékenysége megtalálta célját?

- Igen, ebből a szempontból feltétlenül.

- Most is késő este fogadott. Van aki tolerálja ezt? Van családja?

- Igen. Ezek alatt kialakult, hogy késő este benn maradok, ha sok dolgom van. De most a feleségem is jól viseli már.

- A közelmúltban Ön a J épület könyvtárában tartott előadást. Miért került erre sor.

- Az Intézetben időszakonként egy-egy oktató beszámol kutatási eredményeiről, ilyenkor vitadélután szoktunk rendezni, hát ennek keretében került erre sor. Egyik fő területem a vontatójárművek terhelési viszonyai - elég általános, sokrétű kérdés - erről volt szó ezen az estén.

- Közéleti tevékenységéről viszonylag keveset tudunk!

- Rendkívül sok bizottság munkájában veszek részt: oktatási bizottság munkájában, egyetemi nyelvoktatási bizottságban, tanszéki felülvizsgáló bizottságban, szakmérnöki oktatásban kari számítástechnikai bizottságban, és lehetne sorolni még. Vagyis sok ilyen kari bizottságban. Főképpen ez lehetne közéleti tevékenységem összefoglalója. Azonkívül részt vettem a GTE munkabizottságaiban is. Az ember tudományos oktatói tevékenységével összekapcsolódik minden.

- Százszor elkérdezett kérdés, mégis mindig izgat egy ennyit dolgozó embert megismerve: vannak-e barátai?

- Sok barátom van, de hát ezek a kapcsolatok telefonkapcsolatokra redukálódnak, sajnos. És tényleg egyfajta hiányként élem meg ezt. Munkakapcsolatok vannak inkább. Azok vették át a főszerepet.

- Milyen hallgatót kívánna magának?

- Kérem szépen, érdeklődő hallgatót. Persze bizonyos szorgalmat nem lehet nélkülözni a tanulásban. Kell, hogy a hallgató is nyílt személyiség legyen.

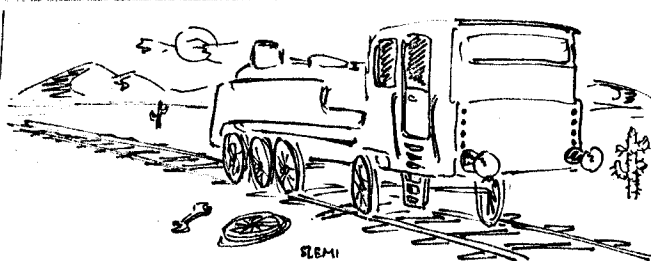
- Tehát Tanár Úr szerint egy jó szájjú oktatás mindkét oldalról nyílt személyiségeket követel.

- Nagyon jó viszonyoknak kell fennállnia. Én magam igyekszem ezt kieroszakolni, főlészólitom a hallgatókat, hogy jöjjenek. Sok esetben mégis bizonyos passzivitás érzékelhető. Nem tudom mi az oka ennek. Nem általános dolog, de van egy ilyen is. Azt szeretném hangsúlyozni, hogy élni kell a lehetőséggel. Nem feltétlenül csak pusztán szó, ha valaki felajánlja a segítségét. Ez a nyílt kapcsolat alapja.

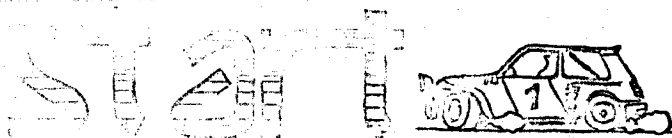
- Ez lesz a vége. Itt fejezzük be a beszélgetést.

- Jó. A beszélgetést Koncz István jegyezte le.

Következik: dr. Kádor Kálmán

SZEMI

technical sport magazin

GO-KART

A go-kartokról már régen írtunk, pedig igazán nem szeretnénk mostoha gyerekként kezelni őket sem, amál is inkább, mert eredményeik alapján egyáltalán nem szolgáltak rá a mellőzésre. Elkészült az éves eredménylista. Talán én is ezzel kezdeném, hiszen az évszázó szakosztálygyűlésen is ez volt az első napirendi pont.

II.o.bajnokság C3 kategória:

4. Braun Zsolt
6. Csönka József
7. Cserkuti György
9. Zettner Tamás

III.o.bajnokság C4 kategória:

3. Kiss László
11. Volentér György

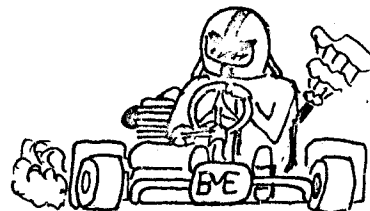
A csapat 24 egyesület közül a 8. helyet szerezte meg. Figyelembe véve, hogy csak két kategóriában versenyeztek, ez szép eredmény. Évközben sikerült egy 2./1/ helyet is megcsípni. Gratulálunk! Deznő Kólmán szakosztályvezető értékelésében külön kiemelte, hogy Volentér György lelkesedésével, felkészültségével volt leginkább megelégedve, leszámítva Braun Zsolt és Kiss Iaci szereplését, de tőlük ezt el is várta a vezetőség. Zettner Tamás viszont a kiemelt anyagi támogatás ellenére, sorozatban nem fordított kellő gondot gépére, ezért a jövőben nem kívánják versenyeztetni. A szakosztály új gép vásárlását nem tervezi, bár négy ifjú vár versenyzési alkalomra. A felszabadult kartba kezdő versenyzőt kívánnak beültetni. Jövőre a felállítás hasonló lesz az idejéhez, csupán annyi a változás, hogy Kiss Iaci a 250 cm.-es kategóriába szeretne előrelépni. A szakosztály támogatja, azzal a feltétellel, hogy a költségek egy részét magának kell vállalnia. Így talán a csapatversenyben is nagyobb eséllyel indulhatnak a fiúk. Annak nincs értelme, hogy kategórián belül verjék egymást kereszttbe, viszont a továbblépés anyagilag is egy következő lépcsőt jelent, s a gondok itt kezdődnek. 84-ben és 85-ben még számíthatnak a jelenlegihez hasonló anyagi támogatásra, de 86-ban ez már bizonytalan, ezért a szak-

osztálynak anyagi önellátásra kell berendezkednie, ha működni akar. Természetesen ez csak a krosszosokkal együtt képzelhető el. A szakosztály működhethetne úgy is, mint gazdasági munkaközösség. A tagok, végzett mérnökök, hallgatók vállalhatnának tervezői munkákat más egyesületek számára. Lehetőség akadna és nem is zsebpénzért, de ezeket egyelőre nem merik elvállalni, mert nincs elég hallgató, aki hajlandó lenne bedolgozni. Azt hiszem felesleges eszelni, hogy milyen izgalmas és érdekes dolog egy, a legkorszerűbb berendezésekkel felszerelt, versenyképes autó megtervezése, mennyivel nehezebb, amikor az ember „úgysem készül el” felkiáltással nem köthet kompromisszumokat és a beépített sumáságokat is kénytelen kihagyni. Szerintem minden konstruktőr számára lelkesítő egy ilyen feladat.

No de térjünk vissza az anyagiakhoz, hiszen a lelkesedés önmagában kevés. Jelentős bevételi forrás lehet a reklám, ha sikerül partnereket találni. Persze itt megint csak a crossautók jöhetnek szanításba, hiszen a kartokon nincs „felület”. A jövő évi költségvetés 34 ezer forintot irányoz elő alkatrészeire, amelynek jelentős része a gumik beszerzésére megy el. 20 ezer marad benzínre, utazásra stb. A gépek szállítását sikerült megoldani a gépkocsi szolgálat segítségével. Csak a sofórt kell fizetni. Bár hivatalos értesítés még nincs, de előzetes fülesok szerint a Belker - akinek a műhelyét eddig használták - fel kíván mondani az egyetemi kartosoknak. Újra előkerül, mint ismétlődő probléma a helyhiány, bár az egyetemi pártszervektől ígéretet kaptak a gyors intézkedésre.

Jó lenne végre ezt a kérdést megnyugtató módon rendezni úgy, hogy ne csak megtűrt vendégek, örökké lábatlankodók legyenek a kartosok valamelyik műhely, vagy labor sarkában, hanem igazi otthonuk lehessen.

- hozzászólás -

útlevél

A téli vizsgaidőszakban bizonyára többen is készülnek néhány napos külföldi utazásra. Őket szertleg már közvetlenül is érintik azok a rendelkezések, amelyek az útlevelekkel kapcsolatosak és 1984. január 1-től lépnek életbe. Néhány a lényegesebb módosítások közül:

- Magyarországon négyféle útlevelet adnak ki: diplomata-, szolgálati-, magánútlevelet, és külföldön élők útlevelét. Valamennyi új formájú lesz.

- A magánútlevél váltja fel a jelenlegi "piros" illetve "kék" útlevelet.

- Változik az útlevélkérdőlap is, de a kérelmeket a korábbi években megszokott helyeken lehet benyújtani /rendőrség, illetve IBUSZ/. Lehetőség lesz arra is, hogy a nem szocialista és egyes szocialista országokba egyszerre kérjen valaki kiutazási engedélyeket, ekkor két útlevélkérdőlapot kell az IBUSZ-irodához benyújtani. A kérelmeket egyidejűleg intézik, így az utazni vágyó időt és fáradságot takarít meg.

- Az útlevél, illetve kiutazási engedély iránti kérelem benyújtásánál / a fiúkat érintő / fontos változás, hogy az ún. "kieg.-engedély" csak harminc napot meghaladó külföldi tartózkodás esetén szükséges, bármilyen ország esetében.

- Bulgáriába, Csehszlovákiába, Lengyelországba, az NDK-ba és Romániába utazóknak olyan kiutazási engedélyt adnak, amellyel az útlevél érvényességi idejéig - ez általában 6 év - magán- és szolgálati célból egyaránt ^{utazhatónak} minden egyéb országba egyszeri utazási engedély kapható.

- Az Európán kívüli szocialista és nem szocialista országokba a kiutazási engedélyt külön lapon adják ki. /Ez azt is jelenti, hogy a kérelemmel együtt az útlevelet általában nem kell beadni, így a szocialista országokba a kérelem elbírálása közben is lehet utazni./

- Az 1984. január 1. előtt kiállított útvelekben lévő fel nem használt kiutazási engedélyekkel az útlevél időbeli érvényességén belül lehet utazni. Az érvényességi idő lejártja után az addig fel nem használt kiutazási engedély érvényét veszti, ilyen esetben új útlevelet kell kérni!

- Aki 1984. január 1. után akár szocialista, akár a nem szocialista országokba szóló útlevélkérelmet nyújt be, már az új útlevelet kapja. A kérelemhez csatolni kell a korábban kiadott piros, illetve kék útlevelet, amelyeket

bevonnak. Amennyiben a bevont útlevél időben még érvényes, és fel nem használt kiutazási engedély van benne, azt az új útlevélbe illetégmentesen átvezetik.

- Végezetül az anyagiak, vagyis a kérelmek illetékei, amelyeket könnyű megjegyezni, ugyanis szinte minden esetben 350 Ft-os illetékbélyegre van szükség. A kivételek: egyszeri tranzit utazás Jugoszláviai át Bulgáriába; útvonalmódosítás engedélyezése iránti kérelem; gyermek utólagos bejegyzése iránti kérelem; 50 Ft. míg a fellebezés, illetve a soron kívüli ügyintézés 100 Ft. / Nem árt tudni, hogy az említett öt szocialista országba szóló többszöri kiutazási engedély illetéke magában foglalja a Szovjetunióba szóló egyszeri kiutazási engedély illetékét is, ez utóbbi engedélyt azonban adott esetben külön bélyegzik az útlevélbe./

Az útvelekkel kapcsolatos további információk a Házi Jogtanácsadó különkiadásában is megtalálhatók.

K.Z.

polvetélkedő az R-ben

1983. november 30-án rendezték meg az egyetemi politikai vetélkedőt. Az R-klubban meglehetősen népes számú mezőny gyűlt össze, s érezte jól magát a mintegy 1,5-2 órás verseny alatt. Különösen a közönség volt igen lelkes.

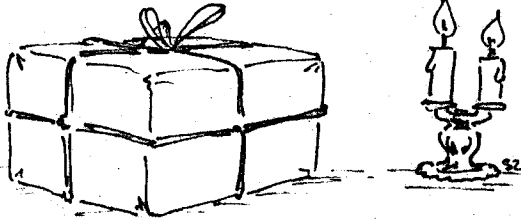
A kiutazás nagy hevességgel folyt, a csapatunk végig tartotta a verseny elején megszerzett előnyét, és a végén két pontos előnnyel állt az élen.

Hosszú évek /Sl. - 3. hely, 82. - 3. hely/ munkája tehát meghozta a várva várt eredményt. A harmadik alkalommal a szinte már hagyományos nagycsapat / Miskolczi Lénárt, Mosóczi László, Németh Csaba, Posgay Sándor, Tóth Péter és estleg Horváth Pista / megszerezte a megérdemelt első helyet. A vetélkedő mindannyiunk számára igen hasznosnak bizonyult, igen sokat tanulhattunk a kérdésekből.

Csapatunkat illetékes felsőbb helyen / kollégium 2. emelet / felhatalmazták arra, hogy közölje: Valótlanok egyes nyugati hírügynökségek azon kommentárjai, miszerint a vetélkedőn csak két, közepesen felkészült csapat vett részt, közönség pedig egyáltalán nem volt. Mindezen állítások a tények tudatos meghamisításán alapulnak, s egyetlen céljuk, hogy lejárassák csapatunkat a KÖZHÍR olvasói előtt.

-ADOK-

KARINSONY AJÁNDÉK

Karácsony délután volt, a nap még sütött, mikor bekopogtam a kedveshez. Ajtót nyitott, köszöntöttük egymást.

- Gyere, anyám már díszíti a fát - hívott.

- Segítenék, de otthon is kell... Hoztam valamit - tettem kabátomat a fogasra.

- Mit? - húzott a szobája felé, elszántan ráncigálva a műanyag táska fülét, amiben a titok lapult. Sikerült befészkelnem magam a fotelomba, s mikor látta, hogy hajthatatlan vagyok, durcásan behuppant ő is a másikba.

- Csak sorban! - nevettem. - Nem röpül el! Arcát elfordította, de a szeme sarkából figyelt.

- Furosa ajándékot fogsz kapni - mondtam - csak ülj ott, és figyelel.

Azzal lassan kihúztam a táskából a könyvet, amit neki hoztam. A jelnél kinyitottam, és olvasni kezdtem:

„Nem mondhatom el senkinek,

Elmondom hát mindenkinek.”

Fél szemmel a sorokat pislogtam, a másikkal őt. Előrehajolt, szeme kinyílt, kezére támasztotta állát. És a vers hangulata betöltötte a szobát. Megfoghatatlan érzés volt.

Figyzetlap

Nap mint nap azt tapasztalom, úgy tűnik, minden helyzetben igaz, hogy aki fülükerekedik, alulmarad. Morálisan mindenképpen.

Sture

... Aztán a közepe felé Juli néni hangja hallatszott:

- Gyere, te lány! - kiabált a szobába. - itt megy a Gyuri!

- Melyik? - állt fel, s már rohant is ki az ajtón.

- Hát a Pék Gyuri, aki katona - hallottam a nyitott ajtón be a tájékoztatást. - Biztos hazaengedték szabadságra.

Pattant az utcai ablak, a hangját hallottam, ahogy kiabál a katonának, aki a szomszédba ment volna haza.

... A könyv leesett a földre. Nem tudtam, mi történt, az ajtó nyitva, volt itt valaki és valami, valami szörnyű történt, valami visszafordíthatatlan, valami elszakadt, és elrepült, és a szemközti fotel ülése emelkedik, visszahódítva eredeti alakját, melyet a súlya nélkül viselni szokott. Néztam az üres fotelt, és nem értettem semmit. Hát a kedvenc verse! amit sehol sem tudott megszerezni! amiért csillogó szemmel nézte a régi régi Ki Mit Tud-ot, ahol a díjnyertes versmondó ezzel a verssel lett első, akit azóta is úgy hív: a „Verses Cigány”.

Három hete láttam meg a városban az antikváriumban a kötetet: Karinthy Frigyes „Nem mondhatom el senkinek”. Ámulva néztem a kirakatot; az Előszó!... Mellettem megállt egy korosodó hölgy, ő is arrafele nézett, majd elindult a bejárat felé. Úristen! Mint aki ben rugó pattan, hajszállal az orra előtt vágódtam be az ajtón, de mire méltatlankodása utolért, már a boltossal mentem a kirakatot kinyitni...

Bejött, azt hiszem, mondott valamit, állt még, aztán odatérdelt a könyv mellé.

...Hogy készültem; gondoltam kívülről tanulom meg, de féltem, hátha elvétem. A hibátlan öröme készültem, és tessék...

Látta már, hogy valami nagy baj van. Arcát a térdemre fektette, csak nézett, tudta, hogy ilyenkor nem jó szólni. Hosszú percek után megrezentem, belenyúltam a táskába, s odanyújtottam neki az igazi ajándékot. Mert volt egy olyan, megszokottabb dolog, valami tárgy, ami örökebb, mint az elillanó szó.

- Tessék, ezt is neked hoztam - de mintha nem én mondtam volna.

Lehajtotta a fejét, a dobozt az asztalra tette, és az ölembe ült. Mellemre hajtotta a fejét, csendesesen átkarolt.

A szobában besötétedett.

Aztán megsimogattam a haját.

SZS

amikor szédülte do-
 bítottam magam, már
 nem érdekel semmi sem.
 Lazadó tenyérrel fi-
 gyeltem, amint csoszog
 a Mami, rétest nyúj-
 tott a konyhában, most
 már nem lát - elálmo-
 sodott a fény - sóhaj-
 ta, és leül mellém.
 Jó hónapja tudja, hogy
 adósságom van.

- Mennyi van Gézu,
 van vagy ötszáz fo-
 rint, mi?

- Nem számít, Mami.

- Van az ezer is,
 ugye?

- Ne törődj Te azzal-
 legyintek.

Végül hétszáz forin-
 tot ad. Az ezereket-
 száz forint nyugdíj-
 ból. Nem is tudok til-
 takozni.

Karácsony jön megint,
 hallom, némelyek már
 megvették az ajándéko-
 kat, otthon is láttam
 egy doboz szaloncuk-

rot, nem is tudom, in-
 dén melyik volt a sla-
 ÷ger, a zselés vagy
 a marcipános. A rádió
 a fülembé húzza, hogy
 a karácsony a szere-
 tet ünnepe, nekem meg
 eszembe jut a Mami,
 és azt kívánom minden-
 kinek, hogy senki szá-
 mára ne legyen az, mert
 megette már a fene azt
 a világot, ahol külön
 ünnep kell a szeretet-
 nek.